

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: O. P.
bytem X

zastoupen Mgr. Josefem Berkou, advokátem
sídlem Brí Lužů 114, 688 01 Uherský Brod

proti

žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem tř. Tomáše Bati 21, PO Box 220, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2018, č. j. KUZZL-16990/2018-2, sp. zn. KUSP-16990/2018/DOP/Ti,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2018, č. j. KUZZL-16990/2018-2, sp. zn. KUSP-16990/2018/DOP/Ti (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Uherský Brod ze dne 15. 1. 2018, č. j. OS-D/3031/33/16/Po (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. a) bod 1, ust. § 125c odst. 1 písm. k), ust. § 125c odst. 1 písm. k), ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 a ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále též „zákon o silničním provozu“).
2. Výše uvedených přestupků se měl žalobce dopustit tím, že:
 - i. dne 3. 8. 2016 v 17:58 hod., v obci Strání, z ulice Korytnánská, ve směru jízdy přes komunikaci I/54 na ulici Rybníček, řídil čtyřkolové motorové vozidlo (motocykl-čtyřkolku) nezjištěné registrační značky, na které nebyla umístěna registrační značka, čímž porušil ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu,
 - ii. dne 3. 8. 2016 v 17:58 hod., v obci Strání, z ulice Korytnánská, ve směru jízdy přes komunikaci I/54 na ulici Rybníček, řídil čtyřkolové motorové vozidlo (motocykl-čtyřkolku) nezjištěné registrační značky, kdy při jízdě neměl na hlavě nasazenou a řádně připevněnou ochrannou přilbu, čímž porušil ust. § 6 odst. 1 písm. h) zákona o silničním provozu,
 - iii. dne 3. 8. 2016 v 17:58 hod., v obci Strání, při řízení čtyřkolového motorového vozidla (motocykl-čtyřkolky) nezjištěné registrační značky, najel z ulice Rybníček na přilehlý chodník u domu č. p. 5 a přešel s motorovým vozidlem na pozemní komunikaci I/54, na ulici Padělky, čímž porušil ust. § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu,
 - iv. dne 3. 8. 2016 v 17:58 hod., v obci Strání, na pozemní komunikaci I/54, na ulici Padělky, u domu č. p. 631, řídil čtyřkolové motorové vozidlo (motocykl-čtyřkolku) nezjištěné registrační značky, přičemž najel na účelovou pozemní komunikaci ve směru k ulici Březovská, a při nájezdu na tuto ulici (pozemní komunikace III/4983) nedal přednost v jízdě vozidlu policie, příjíždějícímu z jeho levé strany po hlavní pozemní komunikaci ve směru jízdy na obec Březová, čímž porušil ust. § 23 odst. 1 zákona o silničním provozu,
 - v. dne 3. 8. 2016 v 17:58 hod., v obci Strání, na pozemní komunikaci III/4983, na ulici Březovská, při řízení čtyřkolového motorového vozidla (motocykl-čtyřkolky) nezjištěné registrační značky, ve směru jízdy na obec Březová, nerespektoval pokyn k zastavení davaný mu policistou pomocí služebního vozidla policie nápisem „STOP“, doplněný akustickým doprovodným signálem a davaný mu policistou rovněž pomocí zastavovacího terče z okna policejního vozidla, a pokračoval dále v jízdě bez zastavení, přičemž u domu č. p. 196 odbočil vpravo na účelovou pozemní komunikaci (polní cestu), kde se policistům ztratil z dohledu, čímž porušil ust. § 4 písm. b) a c) zákona o silničním provozu.

- vi. Za spáchání těchto přestupků byla žalobci uložena pokuta ve výši 7 000 Kč, zákaz řízení spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu osmi měsíců a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

3. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval obsah správního spisu a dosavadní průběh řízení. Podle jeho názoru prvostupňový správní orgán postupoval v souladu se zákonem, a to na základě skutkového stavu věci, který byl zjištěn bez důvodných pochybností. K tomu žalovaný doplnil, že zásadní skutečností bylo určení totožnosti řidiče čtyřkolky, a to na základě svědeckých výpovědí a dalších provedených důkazů.
4. Žalovaný se ztotožnil se závěrem prvostupňového správního orgánu, který vyhodnotil výpovědi svědka X a manželky žalobce jako nevěrohodné. Konkrétně žalovaný poukázal na to, že svědek X opakovaně nesprávně označil den, kdy měl spolu se žalobcem vykonávat práci v Německu. Současně potvrdil, že žalobce vlastní čtyřkolku zelené nebo černozeleňé barvy, což odpovídalo popisu čtyřkolky zachycené na policejním videozáznamu, přestože následně uvedl, že tato žalobci nepatří. Manželka žalobce vypověděla, že čtyřkolka jejího manžela má na přední straně umístěnu černou krabici, která se však na čtyřkolce během provedeného ohledání nenacházela.
5. V této souvislosti žalovaný poukázal na skutečnost, že došlo ke spáchání výše uvedených přestupků v poměrně malé obci, kde se většina osob navzájem zná, pročez je nepravděpodobné, že by zůstala totožnost řidiče čtyřkolky utajena. Ve věci byli navíc vyslechnuti nestranní policisté. Žalovaný pak zdůraznil zejména přesvědčivost výpovědi policisty X, který spontánně a podrobně popsal jak osobu žalobce, tak jeho bratra, který měl v danou dobu jet na jiném motorovém vozidle. Kromě toho je z pořízeného videozáznamu patrné, že policista X viděl nezahalený obličej řidiče čtyřkolky na vzdálenost pouze několika metrů. Totožnost řidiče si dále ověřil také tím, že videozáznam přehrál na služebně policistu N., který žalobce poznal, což potvrdil rovněž v rámci později provedeného výslechu před správním orgánem.
6. Podle názoru žalovaného nelze ve prospěch žalobce vycházet z toho, že při ohledání byla v jeho garáži nalezena jiná čtyřkolka, než která je zachycena na videozáznamu. Důvodem je skutečnost, že tato nová čtyřkolka mohla být účelově opatřena, a to s ohledem na časový odstup provedení ohledání od spáchání přestupků. Za stěžejní naopak žalovaný považoval konzistentní svědecké výpovědi policistů, které zejména spolu s pořízeným videozáznamem tvoří řetězec přímým a nepřímým důkazů svědčících o tom, že se žalobce přestupkového jednání dopustil.
7. Žalovaný dále nepovažoval za důvodnou námitku, že prvostupňový správní orgán se neřídil závazným pokynem odvolacího správního orgánu ohledně doplnění dokazování výslechem pana R. P., který je bratrem žalobce. Prvostupňový správní orgán podle názoru žalovaného dostatečně zdůvodnil, že provádění daného důkazu by bylo nadbytečné. Pokud by žalobce od počátku věděl, že jeho bratr může dosvědčit řízení čtyřkolky jinou osobou, pak by jeho výslech navrhl mnohem dříve, a to za předpokladu, kdy byl v řízení zastoupen advokátem. Není tedy zřejmé, v čem by

svědectví dané osoby přispělo ke zjištění skutkového stavu věci. Žalovaný navíc nezavázal prvostupňový správní orgán k provedení konkrétního důkazu.

8. Kromě toho žalovaný nepřisvědčil ani tvrzení žalobce, že prvostupňový správní orgán rezignoval na zohlednění všech rozhodných skutečností v souladu se zásadou vyšetřovací. Konkrétně žalovaný připomněl, že byly na návrh žalobce provedeny důkazy svědeckými výpověďmi jeho manželky a pana X, přičemž si správní orgán opatřil rovněž vyjádření ze strany německé společnosti, pro kterou měl žalobce v rozhodnou dobu vykonávat práci v cizině.
9. K námitce proti hodnocení provedených důkazů žalovaný dále doplnil, že policista N. žalobce na videozáznamu spolehlivě poznal, neboť ho zná již 30 let. Na tom nic nemění skutečnost, že nemohl jeho totožnost na videozáznamu formálně potvrdit se stoprocentní jistotou. Žalobce pak nijak nedoložil, že se v den spáchání přestupku v Německu skutečně nacházel, přičemž tato skutečnost z pracovní smlouvy a vyjádření dané společnosti nevyplývá. Po zrušení původního rozhodnutí navíc prvostupňový správní orgán doplnil dokazování o svědeckou výpověď policisty N. a fotografii žalobce z registru řidičů.
10. S odkazem na provedené důkazy žalovaný uzavřel, že spáchání přestupků žalobcem bylo bez důvodných pochybností prokázáno na základě celého řetězce přímých a nepřímých důkazů, mezi kterými zastává zásadní postavení především svědecká výpověď policisty X, který žalobce spolehlivě a v souladu s dalšími provedenými důkazy identifikoval.
11. K tomu žalovaný na základě ustálené judikatury doplnil, že policisty lze považovat za nestranné svědky, kteří nemají žádný osobní zájem na výsledku řízení. Pokud žalobce argumentoval zásadou *in dubio pro reo*, nelze ji podle žalovaného aplikovat mechanicky. Za její porušení nelze považovat situaci, kdy žalobce prezentuje odlišnou skutkovou verzi než zasahující policisté, pakliže byla dokazováním spolehlivě vyvrácena.

III. Žaloba

12. V žalobě bylo namítáno, že žalovaný nesprávně hodnotil provedené důkazy. Kromě toho v napadeném rozhodnutí obhajoval postup prvostupňového správního orgánu, který se neřídil jeho názorem, když dodatečně nepředvolal k podání výpovědi navrhované svědky, ačkoliv existovaly důvodné pochybnosti ohledně skutkového stavu věci. Žalovaný v této souvislosti dokonce předjímal obsah výpovědí navrhovaných svědků, což je nepřípustné.
13. Pokud je jedná o hodnocení důkazů svědeckou výpovědí policistů, žalobce namítal, že žalovaný vycházel z již překonané judikatury. Skutkovou verzi policistů totiž nelze považovat za věrohodnější a přikládat jejich výpovědím větší váhu pouze proto, že nemají mít žádný osobní zájem na výsledku řízení. V této souvislosti žalobce poukázal na svědeckou výpověď policisty N., která byla zkreslena dlouhou dobou od údajného spáchání přestupků a předcházejícím sdělením ze strany ostatních policistů.
14. Žalobce se dále kriticky vyjádřil k postupu žalovaného, který považoval přítomnost žalobce v době spáchání přestupků v obci Strání za prokázanou, aniž by byly v tomto

ohledu provedeny jakékoliv důkazy. Správní orgány jsou ze zákona povinny zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností, přičemž nemohou důkazní břemeno přenášet na účastníky řízení, resp. požadovat, aby žalobce jako obviněný z přestupků jejich skutkové závěry vyvracel.

15. Podle názoru žalobce správní orgány rezignovaly na vyváženost zásady vyšetřovací, neboť si během řízení obstaraly pouze důkazy svědčící v jeho neprospěch. Žalobce opakovaně uvedl, že danou čtyřkolku neřídil, přičemž za účelem podpoření svých tvrzení navrhl provedení konkrétních důkazů, a to také svědeckou výpovědí svého bratra. Správní orgány přesto postupovaly v rozporu se zásadou *in dubio pro reo*, pakliže pochybnosti ohledně skutkového stavu neodstranily a uznaly žalobce vinným ze spáchání výše uvedených přestupků.
16. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené a prvostupňové rozhodnutí zrušil, uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů soudního řízení a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí. Podle jeho názoru bylo v rámci odůvodnění napadeného a prvostupňového rozhodnutí podrobně vysvětleno, proč správní orgány uvěřily svědeckým výpovědím policistů, které byly podpořeny zejména pořízeným videozáznamem. O vině žalobce nebyly dány důvodné pochybnosti, protože nebylo na místě aplikovat zásadu *in dubio pro reo* neboli v pochybnostech ve prospěch obviněného.
18. K tomu žalovaný doplnil, že podrobně zdůvodnil, proč nepovažoval svědecké výpovědi manželky žalobce a pana X za věrohodné. Zejména připomněl, že oba svědci popsali čtyřkolku žalobce odlišným způsobem, a to v rozporu s podobou čtyřkolky, která byla v garáži žalobce dodatečně ohledána. Co se pak týče neprovedení důkazu svědeckou výpovědí bratra žalobce, žalovaný nezavázal prvostupňový správní orgán k provedení konkrétního důkazu. Žalobce navíc nesdělil, v čem mohla výpověď jeho bratra přispět k objasnění skutkového stavu věci.
19. Stejně tak se žalobce, který byl v řízení zastoupen advokátem, nepokusil doložit svůj pobyt v zahraničí v době, kdy došlo ke spáchání přestupků, a to například pomocí protokolu z kontrolních dnů, výpisů z platebního účtu, fakturou za ubytování apod. Prvostupňový správní orgán si dokonce musel sám vyžádat rovněž vyjádření společnosti, pro kterou byly žalobcem práce v Německu vykonávány.
20. Žalovaný se dále neztotožnil ani s tvrzením žalobce, že byly svědecké výpovědi policistů hodnoceny prizmatem překonané judikatury. Jejich nestrannost a věrohodnost totiž správní orgány dovozovaly rovněž z toho, že byly bez vzájemných rozporů a logicky na sebe navazovaly. Policisté se na jednání a podání svědecké výpovědi nijak nepřipravovali.
21. Ve zbytku žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu připomněl, že není neobvyklé, pokud proti sobě v přestupkovém řízení stojí protichůdná tvrzení policistů a

obviněného z přestupku. Správní orgány hodnotí přesvědčivost předložených skutkových verzí na základě zásady volného hodnocení důkazů.

22. Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

23. Ve správním spisu se nachází zejména oznámení přestupku, úřední záznamy, snímky zachycující pachatele přestupku jedoucího na čtyřkolce, videozáznam pořízený z kamery policejního vozidla na elektronickém nosiči dat (CD) a výpis z evidenční karty řidiče. Na základě těchto podkladů bylo zahájeno přestupkové řízení a žalobce byl předvolán k ústnímu jednání.
24. Z protokolu o ústním jednání ze dne 13. 9. 2016 dále vyplývá, že žalobce byl seznámen s obsahem správního spisu a k věci uvedl, že čtyřkolku zachycenou na videozáznamu neřídil. V rozhodnou dobu byl pracovně v Německu, a to ve městě Wiefelstede, což může doložit pracovní smlouvou. Kromě toho může tuto skutečnost potvrdit jeho manželka a spolupracovník pan J. X. Současně žalobce uvedl, že se pokusí doložit doklady o nákupech v Německu. Žalobce muže na videozáznamu nezná a nejedná se o jeho čtyřkolku. Jednu čtyřkolku bez registrační značky sice vlastní, ale ta je jako pracovní stroj v garáži a na pozemní komunikaci s ní nejedí.
25. Za účelem provedení důkazů bylo další ústní jednání nařizeno na den 25. 10. 2016, kde byly za účasti žalobce a jeho právního zástupce vyslechnuti jako svědci policisté prap. J. U. a pprap. M. X.
26. Policista U. nejprve popsal průběh neúspěšného pronásledování pachatele přestupků jedoucího na čtyřkolce. Následně k věci uvedl, že jeho kolega policista X řidiče čtyřkolky poznal. Mělo se jednat žalobce, který má přezdívku „O. L.“. Z toho důvodu jeli po skončení pronásledování k místu bydliště žalobce, kde marně čekali, zda nepřijede. Následně z místa odjeli a věc zaevidovali. K dotazům dále policista U. doplnil, že u domu žalobce byla otevřena garáž, ale šetření přímo v domě neprováděli. V místě stáli asi 3-4 minuty. Na služebně byl pořízený videozáznam přehrán policistovi N., který žalobce na základě místní znalosti identifikoval.
27. Totožnost žalobce jako řidiče čtyřkolky na videozáznamu potvrdil také policista X, který v rámci podání svědecké výpovědi uvedl, že ho na základě místní znalosti opakovaně a spolehlivě poznal ve chvíli, kdy na čtyřkolce projížděl kolem policejního vozidla na vzdálenost několika metrů. Stejně tak policista X potvrdil, že po neúspěšném pronásledování zamířili k domu žalobce, kde se však nenacházel, protože odjeli. K dotazům správního orgánu policista X doplnil, že žalobce zná od vidění, včetně obou jeho bratrů. Jeden z nich je zachycen na videozáznamu, jak jede na pracovním stroji tera na komunikaci I/54. Totožnost žalobce jako řidiče čtyřkolky na videozáznamu policista X konzultoval na policejní stanici s kolegou J. N., který totožnost žalobce rovněž potvrdil. K dotazům právního zástupce žalobce policista X dále uvedl, že žalobce poznal podle obličeje. Na hlavě neměl přilbu. Se svými bratry si není podobný.

28. Prvostupňový správní orgán poté nařídil další ústní jednání na den 3. 11. 2016, a to za účelem provedení důkazů svědeckými výpověďmi pana J. X (spolupracovník žalobce) a paní J. P. (manželka žalobce). Svědek X k věci zejména uvedl, že v den spáchání přestupků byla sobota, přičemž byl spolu se žalobcem pracovně v Německu. Jezdí tam pravidelně již od roku 2015 a pracují tři týdny od prvního dne v daném měsíci. Na dotaz správního orgánu svědek X upřesnil, že se o provedené práci provádí zápisy, které se následně odesílají společnosti O. W. s.r.o. se sídlem v Litvínově. Kromě toho uvedl, že žalobce má čtyřkolku, která je zelená či černozeleň. Po opakovaném přehrání videozáznamu svědek X vypověděl, že je zachycená čtyřkolka nějaká malá, přičemž se domnívá, že žalobce má jinou. Řidiče nepoznal, ale nejedná se o žalobce.
29. Manželka žalobce poté vypověděla, že její manžel poslední rok jezdí pracovat do Německa v třítydenních turnusech. Na otázku, co dělala v den spáchání přestupku, si nepamatovala. Potvrdila však, že mají doma v garáži několik let čtyřkolku, na které jezdí její manžel, syn a dcera po polní cestě. Na dané čtyřkolce není registrační značka. Svědkyně si však nebyla jistá, zda by ji na fotografii poznala. Po opakovaném přehrání videozáznamu manželka žalobce uvedla, že čtyřkolku nepoznává, neboť neodpovídá té, kterou mají doma. Ta má vpředu černou krabici, nikoliv zelenou. Detailně ji však nezná. Současně svědkyně vypověděla, že řidič čtyřkolky na videozáznamu určitě není její manžel. Má jinou postavu a klobouk, přičemž její manžel nosí kšiltovky.
30. Na základě provedeného dokazování žalobce zaslal prvostupňovému správnímu orgánu návrh na zastavení přestupkového řízení, a to proto, že žalobci nebylo spáchání přestupků prokázáno. Prvostupňový správní orgán následně doplnil dokazování o vyžádané vyjádření společnosti O. W. s.r.o. ze dne 11. 11. 2016. Z jeho obsahu vyplývá, že práce žalobce byly kontrolovány pouze v rámci stanovených kontrolních dnů. Z toho důvodu nemohla daná společnost potvrdit, zda žalobce dne 3. 8. 2016 práci vykonával či nikoliv, neboť se nejednalo o kontrolní den.
31. V návaznosti na usnesení prvostupňového správního orgánu ze dne 24. 11. 2016, č. j. OS-D/3031/16/Po, bylo provedeno dne 13. 12. 2016 ohledání čtyřkolky nacházející se v místě bydliště žalobce, a to v domě s č. p. x na ulici D. IV v obci S. O tomto ohledání věci byl pořízen protokol vyhotovený téhož dne, jehož součástí je rovněž fotodokumentace domu a čtyřkolky červené barvy (tov. zn. Honda).
32. Následně bylo vydáno rozhodnutí ze dne 23. 2. 2017, č. j. OS-D/3031/21/16/Po (dále též „první rozhodnutí o přestupku“), kterým byla žalobce uznán vinným ze spáchání výše uvedených přestupků. Dané rozhodnutí však bylo k odvolání žalobce zrušeno, a to rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2017, č. j. KUZZL-23560/2017-2 (dále též „první rozhodnutí o odvolání“).
33. Prvostupňový správní orgán dále doplnil během ústního jednání konaného dne 15. 12. 2017 dokazování fotografií žalobce z příslušného informačního systému a svědeckou výpověď ppor. Ing. J. N. Ten k věci uvedl, že byl o průběhu pronásledování řidiče na čtyřkolce informován ze strany policisty U. Následující den zhlédl pořízený videozáznam a poznal, že řidičem čtyřkolky byl žalobce, kterého zná už 30 let, neboť mu jeho společnost v minulosti dělala elektřinu v domě. Bydlí pouze několik set metrů od sebe. Ví, že žalobce má čtyřkolku, ale nemůže potvrdit, zda byla zachycena na videozáznamu.

34. Po skončení dokazování bylo vydáno rozhodnutí o přestupku, proti kterému se žalobce odvolal. Jelikož prvostupňový správní orgán nepovažoval odvolací námitky za důvodné, postoupil odvolání spolu se správním spisem žalovanému, který vydal napadené rozhodnutí.

VI. Posouzení věci krajským soudem

35. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
36. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
37. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
38. Žaloba **není důvodná**.
39. Krajský soud předně připomíná, že žalobce v žalobě brojil pouze proti nesprávnému postupu správních orgánů při zjišťování skutkového stavu věci a hodnocení provedených důkazů. Konkrétně namítal, že správní orgány nepostupovaly v souladu se zásadou vyšetřovací, přičemž nepřihlédly ke všem skutečnostem, které byly žalobci jako obviněnému z přestupků ku prospěchu. V rámci hodnocení svědeckých výpovědí navíc bez dostatečného zdůvodnění preferovaly svědecké výpovědi policistů, přestože proti nim stála skutková verze žalobce podpořená svědeckou výpovědí jeho manželky a spolupracovníka, popř. dalšími navrženými důkazy.
40. V této souvislosti dává krajský soud žalobci za pravdu v tom, že v přestupkovém řízení se uplatňuje zásada vyšetřovací, která je promítnuta do ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), podle něhož správní orgány mají za povinnost zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností, a to v rozsahu nezbytném pro vydání rozhodnutí ve věci. V opačném případě musí řízení zastavit, neboť nebylo obviněnému spáchání přestupku spolehlivě prokázáno.
41. Na druhou stranu nelze s odkazem na ust. § 52 téhož zákona dospět k závěru, že správní orgány musí provést všechny navržené důkazy, pakliže jsou nadbytečné, resp. nemohou přispět k objasnění skutkového stavu věci. Jedná se o projev zásady omezené materiální pravdy, což samozřejmě nezabývá správní orgány povinností svůj postup náležitě zdůvodnit, aby nebylo odmítnutí důkazního návrhu projevem libovůle v rozhodování (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009 – 48; všechna odkazovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).
42. V nyní projednávané věci správní orgány považovaly spáchání přestupků žalobcem za spolehlivě prokazané především na základě videozáznamu pořízeného kamerou

zabudovanou v policejním vozidle a svědeckých výpovědí policistů. K tomu je vhodné připomenout, že žalobce během správního řízení a v žalobě nezpochybňoval popsany skutkový děj ani jeho právní kvalifikaci. Argumentoval však tím, že nebyl řidičem čtyřkolky, která je na videozáznamu zachycena, což podpořil návrhem svědeckých výpovědí své manželky, bratra a spolupracovníka.

43. V tomto ohledu je třeba dát žalovanému za pravdu, že situace, kdy proti sobě v přestupkovém řízení stojí dvě rozdílné verze skutkového stavu nelze považovat za ojedinělou. Na základě toho však nelze automaticky dospět k závěru, že správní orgány nemají jinou možnost, než rozhodnou o zastavení přestupkového řízení, a to s odkazem na zásadu *in dubio pro reo* neboli v pochybnostech ve prospěch. Správní orgány hodnotí získané podklady na základě zásady volného hodnocení důkazů samostatně a ve vzájemné souvislosti, a to ve vztahu k jejich věrohodnosti a konzistentnosti, což má zásadní význam především u svědeckých výpovědí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2013, č. j. 9 As 139/2012-30).
44. Přestože nelze na základě ustálené judikatury přikládat některým důkazním prostředkům *a priori* vyšší důkazní váhu než jiným, to nevylučuje, aby správní orgány zohlednily při hodnocení věrohodnosti svědeckých výpovědí postavení svědka a jeho vztah k obviněnému z přestupku. V této souvislosti jsou policisté obecně považováni za nestranné a nezaujaté svědky, neboť při projednání přestupku a následném podání svědecké výpovědi vystupují v rámci výkonu své služební povinnosti, aniž by měli osobní zájem na výsledku řízení. Vždy je zajisté nutné reflektovat individuální okolnosti případu, přičemž nelze vyloučit, že také svědecká výpověď policisty může být z konkrétních důvodů považována za nevěrohodnou či zaujatou (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2016, č. j. 6 As 126/2015 – 42, a ze dne 4. 3. 2020, č. j. 9 As 332/2019 – 34).
45. Nelze ovšem přisvědčit žalobci v tom, že správní orgány upřednostnily bez náležitého zdůvodnění svědecké výpovědi policistů. Jejich věrohodnost totiž nedovozovaly výlučně z výše uvedeného předpokladu nestrannosti policisty jako úřední osoby, ale také z vzájemné konzistence a souladu jejich výpovědí s objektivně zaznamenaným průběhem skutkového děje na pořízeném videozáznamu. Během správního řízení poté nevyšly najevo žádné okolnosti, které by nestrannost policistů zpochybnila a ani žalobce v tomto směru nic nenamítal.
46. Za stěžejní správní orgány považovaly svědeckou výpověď policisty X, který žalobce na základě místní znalosti opakovaně a spolehlivě identifikoval bezprostředně během pronásledování čtyřkolky, a to na vzdálenost pouze několika metrů. Skutečnost, že se řidič čtyřkolky během pronásledování k policejnímu vozidlu bezprostředně přiblížil, a to během připojení na hlavní pozemní komunikaci, spolehlivě vyplývá z videozáznamu, který je na elektronickém nosiči dat (CD) ve správním spisu založen.
47. Kromě toho žalobce podle videozáznamu identifikoval rovněž policista N., který uvedl, že ho zná nejméně 30 let a bydlí od sebe ve vzdálenosti pouze 300 metrů. Přestože podal svědeckou výpověď s více než ročním odstupem od spáchání přestupků, je třeba připomenout, že mu byl pořízený videozáznam na policejní služebně přehrán hned následující den po spáchání přestupků. Jeho svědecká výpověď tak měla zásadní

význam především ve vztahu k potvrzení skutečnosti, zda žalobce na videozáznamu poznal či nikoliv.

48. Kromě toho se správní orgány v rámci odůvodnění prvostupňového a napadeného rozhodnutí zabývaly rovněž skutkovou verzí žalobce, a to v kontextu svědeckých výpovědí jeho manželky a pana X (spolupracovník). Konkrétně správní orgány vymezily důvody, proč považovaly tvrzení těchto osob za nevěrohodná.
49. Pokud se jedná o manželku žalobce, ta měla podle správních orgánů na položené dotazy odpovídat vyhýbavě. Nejprve uvedla, že její manžel má v garáži již několik let čtyřkolku, ale že by ji nejspíše nebyla schopna na fotografii poznat. Po zhlédnutí videozáznamu nicméně vypověděla, že se o manželovu čtyřkolku nejedná. V rámci jejího popisu poté vypověděla, že má na přední části umístěnu krabici černé barvy, která se však na čtyřkolce během ohledání věci provedeného dne 13. 12. 2016 v domě žalobce nenacházela, jak vyplývá z pořádaného protokolu a přiložené fotodokumentace. Naopak je z videozáznamu patrné, že byla podobná krabice umístěna na čtyřkolce, která byla policií pronásledována.
50. Ve vztahu k výpovědi pana X správní orgány uvedly, že během podání svědecké výpovědi nejprve potvrdil, že žalobce má čtyřkolku, která je zelené nebo černozeleň barvy, tedy takové, která je na videozáznamu zachycena. Kromě toho tvrdil, že dne 3. 8. 2016 pracoval se žalobcem v Německu, ale přesto nesprávně uvedl, že to byla sobota, což podle správních orgánů svědčí o jeho omylu ohledně rozhodných skutečností. Nepotvrdilo se ani tvrzení svědka X o tom, že z daného dne existuje zápis o práci, kterým by měla disponovat společnost O. W. s.r.o., pro kterou byla práce vykonávána.
51. Krajský soud je toho názoru, že správní orgány v rámci odůvodnění prvostupňového a napadeného rozhodnutí podrobně zdůvodnily, z jakého důvodu výše uvedeným svědeckým výpovědím neuvěřily a proč považovaly skutkovou verzi žalobce vcelku za účelovou.
52. Za dostatečný lze podle názoru zdejšího soudu označit rovněž postup prvostupňového správního orgánu, který si v souvislosti s tvrzenou prací žalobce v Německu sám vyžádal vyjádření společnosti O. W. s.r.o. Z jeho obsahu jednoznačně vyplynulo, že postup prací byl kontrolován pouze v určené dny, což se nevztahovalo na den, kdy došlo ke spáchání přestupků. Daná společnost proto nebyla schopna tvrzení žalobce o pobytu v Německu potvrdit ani vyvrátit.
53. Ačkoliv se v přestupkovém řízení uplatňuje zásada vyšetřovací, nelze po správních orgánech spravedlivě požadovat, aby nad rámec výše uvedeného vyjádření dotčené společnosti a bez součinnosti žalobce obstarávaly další podklady za účelem prokázání toho, zda se žalobce v rozhodný den nacházel v zahraničí či nikoliv. Pouze žalobce a jeho spolupracovník mohou disponovat například příslušnými doklady o nákupu zboží nebo využití služeb na území Německa, což by bylo nepřímým důkazem či alespoň indicií svědčící o tom, že žalobce se v obci Strání v den spáchání přestupku nenacházel.
54. Závěrem pak krajský soud nepřisvědčil ani námitce žalobce, že žalovaný nepřipustně předjímal výsledek či obsah svědecké výpovědi jeho bratra. Jak již bylo uvedeno, žalobce potřebu provedení daného důkazu nijak nezdůvodnil, resp. neuvedl, v čem by

mohl přispět k objasnění stavu věci. Je tedy pochopitelné, že správní orgány při posouzení vhodnosti či přínosnosti důkazního návrhu předběžně zhodnotily, zda a jak by mohl ovlivnit dosavadní závěry ohledně totožnosti řidiče pronásledované čtyřkolky, což bylo rozhodující okolností pro posouzení odpovědnosti žalobce za spáchané přestupky.

55. Krajský soud závěrem podotýká, že pro naplnění znaků skutkových podstat přestupků, z nichž byl žalobce shledán vinným, není podstatné, zda byla ztotožněna ve správním řízení i předmětná čtyřkolka, s níž došlo ke spáchání těchto přestupků. Podstatné je, že správním orgánům se v přestupkovém řízení podařilo bez důvodných pochybností prokázat, že to byl žalobce, který v uvedené době na označených pozemních komunikacích řídil čtyřkolku zachycenou na videozáznamu dokumentujícím přestupkové jednání. Žalobce pak v soudním řízení již tuto otázku neučinil obsahem žalobních bodů, takže se touto otázkou krajský soud podrobněji nezabýval.

VII. Závěr a náklady řízení

56. Ze všech shora uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
57. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, pročez se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. května 2020

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D.,
v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.